

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816205606
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816205606.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Malinovo, Slnecná 765/3, proti žalovanej: Q. F., nar. XX.X. XXXX, bytom V. G. Z. č. XXX, zast. L. Uhlárom, nar. X.X. XXXX, bytom V. G. Z. č. XXX, o zaplatenie 334 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 334 eur spolu s 5%-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 334 eur od 25.7.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 676,12 eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 334 eur, úroku vo výške 4,33 eur, ktorý pozostával z ročného úroku vo výške 23,22 % ročne zo sumy 400 eur od 6.8. 2014 do 22.8. 2014, poplatku vo výške 299,12 eur, poplatku za upomienku vo výške 10 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, úroku vo výške 23,22 % ročne zo sumy 334 eur od 23.8. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 334 eur od 25.7. 2015 do zaplatenia a z trov mediálneho konania vo výške 203,37 eur. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 308002084 zo dňa 5.8. 2014 /ďalej len „Zmluva“/ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 400 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 299,12 eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 92,88 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 792 eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 299,12 eur, čo predstavovalo ročnú percentuálnu mieru nákladov 98 %. Úrok bol vo výške 23,22 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 92,88 eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 792 eur do 24.7. 2015. Žalobca so žalovanou sa následne dohodli, že Zmluva sa mení tak, že žalovaná sa zaviazala žalobcovi uhradiť celkovú čiastku 792 eur v 12 mesačných splátkach vo výške 66 eur, vždy k 24. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 24.8. 2014. Žalovaná uhradila do zosplatnenia úveru len sumu 66 eur. Pretože porušila zmluvné podmienky a nedodržala splátkový kalendár, oznámili jej, že v zmysle Zmluvy stratila výhodu splátok. Dlh sa stal splatný a vyzvali žalovanú na úhradu celého dlhu. Podľa Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo Zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia žalobcu v týchto konaniach a iné, žalobcom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.

2. Žalovaná prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že dňa 5.8. 2014 žalobca predložil žalovanej na podpis všetky listiny, ktoré už sám predtým podpísal. Poukázala na spotrebiteľský charakter zmluvy s tým, že samotný obsah Zmluvy nemohla nijako ovplyvniť. Bol to žalobca, ktorý sám vopred pripravil predmetnú Zmluvu ako aj všetky ostatné zmluvy, ktoré so Zmluvou súvisia. V tejto súvislosti poukázal aj na obdobný postup žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 304604288 /ďalej len „Zmluva 2“, z dôvodu ktorého žiadal pripojiť do spisu spisy tunajšieho súdu sp. zn. 10/327/2015 a 11C/219/2015. Tvrdil, že ak podpisom Zmluvy 2 žalovaným v inom súdnom konaní, tento žiada veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru, potom tým istým podpisom žalovaného na Zmluve 2 nemôže byť táto Zmluva 2 uzavretá. Lebo, keby podpisom žalovaného na Zmluve 2, bola táto uzavretá, potom by bola akákoľvek žiadosť bezpredmetná, lebo uzatvorením Zmluvy 2 sa veriteľ zaväzuje spotrebiteľský úver poskytnúť. Na základe toho vyplýva, že prvým podpisom žalobcu na Zmluve a následným podpisom žalovanej na Zmluve nemožno považovať podľa bodu 1. Zmluvy Zmluvu za uzatvorenú. Žalobca predložil na podpis žalovanej ním vopred podpísanú nielen samotnú zmluvu ale súčasne aj ním pripravenú Dohodu o plnení v splátkach, ktorou sa mení Zmluva. Samotným žalobcom podpísanú Zmluvu 2 nemožno považovať za návrh Zmluvy 2, pretože žalobca paralelne s touto Zmluvou 2 predložil na podpis žalovanému aj žalobcom podpísanú Dohodu o plnení v splátkach, ktorá tento návrh zmluvy mení. A keď Zmluvu 2 podpísanú samotným žalobcom nemožno považovať za návrh Zmluvy, tak potom následným podpisom žalovaného na Zmluve 2 nemožno považovať takúto podpísanú Zmluvu 2 oboma stranami za uzatvorenú. Je teda preukázateľné, že žalobca nemal vôľu uzatvoriť so žalovaným iba samotnú Zmluvu 2, ale vôľou žalobcu bolo uzatvoriť so žalovaným spolu so Zmluvou 2 aj Dohodu o plnení v splátkach. Naopak, vôľou žalovaného bolo uzatvoriť so žalobcom iba samotnú Zmluvu 2. Ak totiž podpisom Zmluvy 2 žalovaným tento žiada veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru a to podľa bodu 1 Zmluvy 2, tak potom žalovaný žiadal iba o taký spotrebiteľský úver, aký je uvedený v Zmluve 2. Je teda preukázané, že podpisom Zmluvy ako aj podpisom Dohody o plnení v splátkach /ďalej len „Dohoda“/ sa musela Dohoda stať neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, pretože inak by nemohla byť Zmluva nikdy uzatvorená. Alebo, Zmluva mohla byť uzatvorená iba vtedy, ak obe zmluvné strany podpísali aj Dohodu, potom sa musela zákonite stať Dohoda neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Dohoda, resp. plnenie žalovaného z Dohody nesleduje záujmy žalovanej. Okrem toho Dohoda je zmluvou spotrebiteľskou a mala byť uzatvorená podľa § 52 Občianskeho zákonníka a nie podľa § 51 Občianskeho zákonníka, čo takisto znamená neplatnosť Dohody. Ak je teda neplatná Dohoda, potom musí byť neplatná aj samotná Zmluva, pretože ako samotná nebola nikdy uzatvorená.

3. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, neúčast' na ňom ospravedlnili. S použitím ust. § 180 Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“, pojednával súd vo veci v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

4. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní vypočutím splnomocneného zástupcu žalovanej, oboznámením obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.8. 2014, Dohody o plnení v splátkach zo dňa 5.8. 2014, Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru /ďalej len „VOP“, výpisom z obchodného registra na žalobcu, splátkovým kalendárom, písomným podaním žalobcu zo dňa 25.7. 2016 a písomným podaním splnomocneného zástupcu žalovanej zo dňa 18.7. 2016, mal súd zistený tento skutkový a právny stav veci:

5. Žalobca je právnická osoba podnikajúca podľa Obchodného zákonníka, predmetom podnikania ktorej je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

6. Žalovaná je fyzická osoba nepodnikateľ, ktorá v čase uzavretia Zmluvy sa podnikateľským aktivitám nevenovala.

7. Strany sporu uzavreli dňa 5.8. 2014 spotrebiteľskú Zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej v hotovosti sumu 400 eur s tým, že žalovaná sa zaviazala žalobcovi vrátiť celkovú čiastku vo výške 792 eur, teda zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 392 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú podľa Zmluvy tvorené súčtom úroku vo výške 23,22 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 92,88 eur a z administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 299,12 eur. V Zmluve je tiež uvedený termín konečnej splatnosti úveru na deň 24.7. 2015, RPMN vo výške 98 % a priemerná hodnota RPMN 45,02 %. Úver mal byť podľa

Zmluvy /potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru podpísané žalovanou/ poskytnutý žalobcom žalovanej zmenkou.

8. V Dohode o plnení v splátkach zo dňa 5.8. 2014 si strany sporu dohodli, že spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi uhradiť z poskytnutého úveru zo Zmluvy celkovú čiastku 792 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 66 eur vždy k 24. dňu v mesiaci, počnúc dňom 24.8. 2014. Podľa tejto Dohody, v rozpore s tým, čo je uvedené v Zmluve, spotrebiteľ berie na vedomie, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo VOP a je vo výške 309,56 %.

9. Podľa VOP, ktoré sú súčasťou Zmluvy, sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo Zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v týchto konaniach a iné, navrhovateľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.

10. Hoci súd žalobcu vyzval, aby do spisu predložil všetky relevantné písomné dôkazy, okrem iného aj výpis z úverového účtu, dôkaz o poskytnutí peňažných prostriedkov žalovanej žalobcom, akú sumu žalovaná doteraz žalobcovi zaplatila, na čo všetko bola táto suma použitá /istina, úroky, poplatky a pod./ a z čoho žalovaná suma pozostáva, žalobca si túto svoju povinnosť splnil len čiastočne.

11. Žalobca bez predloženia akéhokoľvek dôkazu len konštatoval, že žalovaná uhradila 66 eur, ktorá suma bola započítaná na istinu a že uplatnené poplatky 10 eur predstavujú poplatok za upomienku, ktorý je zakotvený vo VOP a že strany sporu si vo VOP dohodli takisto zmluvnú pokutu vo výške 33 eur pre prípad, že spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v Zmluve. Okrem iného predložil do spisu aj písomnosť označenú „Splátky a pokuty“ bez bližšieho vysvetlenia, z ktorej písomnosti nebolo možné nielenže zistiť oprávnenosť navrhovateľovho nároku, ale pre jej neprehľadnosť nebolo možné sa v nej ani bližšie orientovať.

12. Splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že predmetný úver bol bezúročný a bez poplatkov. Bol poskytnutý v hotovosti. Zmluvu však považoval za neplatnú. Nebola ani vôľa žalovanej zmluvu o úvere podpísať. Žalobca jej predložil všetky listiny na podpis naraz. O tom, že úver je schválený, bolo rozhodnuté v Bratislave. Samotná Zmluva nemôže byť návrhom Zmluvy, pretože bola hneď predložená Dohoda žalovanej, ktorou sa pôvodný návrh menil, aj so splátkovým kalendárom. Žalovaná len žiadala v návrhu na uzavretie úverovej zmluvy úver, už nebola jej vôľa uzavrieť nejaké ďalšie písomnosti, okrem iného dohodu o splátkach. Žalovaná žiadala o úver, ktorý je uvedený v návrhu na uzavretie úverovej zmluvy. Išlo o žiadosť žalovanej, nie o uzavretie samotnej úverovej zmluvy. Podľa jeho názoru, dohodnutou splátkou v zmluve sa obchádza § 52 Občianskeho zákonníka. Všetky úvery, ktoré Pohotovosť v minulosti poskytovala, boli bezúročné a bez poplatkov. Teda aj tento predmetný úver bol poskytnutý žalovanej ako bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaná sumu 400 eur prevzala a z tejto sumy vrátila splátku vo výške 66 eur. Žalovaná sa viackrát pokúšala kontaktovať žalobcu, ktorému tvrdila, že predmetná zmluva je bezúročná a bezpoplatková, chcela, aby to v skutočnosti priznali. Išlo aj o to, že nemohli predčasne vymáhať konkrétnu sumu od žalovanej za predmetný úver, žalovaná mala v tom čase poskytnutých viacero úverov. Žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu neplatnosti Zmluvy, s tým, že následne nech si prípadne žalobca v predmetnej veci podá nový návrh a žiada žalovanú len o vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 334 eur. V prípade, ak by súd rozhodol a uložil žalovanej zaplatiť sumu 334 eur, ktorá je v podstate bezdôvodným obohatením žalovanej, odvolajú sa, pretože podľa ich názoru by si žalobca mal podať novú žalobu, kde by žaloval len vyššie uvedenú sumu a na základe inej právnej kvalifikácie a kde by preukázal, že peniaze poskytol žalovanej zo svojich vlastných zdrojov, čo v tomto konaní nepreukázal, a teda nie je vôbec zrejmé, komu v skutočnosti by bezdôvodné obohatenie mala žalovaná vydať, či žalobcovi, štátu, resp. niekomu inému.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného ku dňu uzavretia Zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. i, j, k zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iného úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru; ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; výšku, počet a termíny s plátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e/veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorá túto povinnosť poruší, povinný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

19. Súd predovšetkým uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom splnomocneného zástupcu žalovanej, že Zmluva je neplatná. Podľa právneho názoru súdu Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, a síce záväzok veriteľa /žalobca/ poskytnúť na žiadosť dlžníka /žalovaná/ v jeho prospech peňažné prostriedky v sume 400 eur a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Tiež nie je podľa názoru súdu dôležité, kto zo strán Zmluvy navrhol uzavretie Zmluvy /§43a Občianskeho zákonníka/ a kto návrh akceptoval /§ 43c Občianskeho zákonníka/. Z obsahu Zmluvy súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by Zmluva mala byť absolútne neplatná /neobsahovala však len niektoré povinné údaje vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter/. Podpisom Zmluvy oboma zmluvnými stranami sa táto stala platná a účinná /dňa 5.8. 2014/. Podľa právneho názoru súdu, žalobca v konaní si správne uplatňoval svoje nároky proti žalovanej z platne uzavretej Zmluvy, dôvodnosť ktorých bola predmetom sporu v tomto konaní, a teda žalobca nemal prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako to tvrdil splnomocnený zástupca žalovanej. V konaní nebolo podstatné ani to /ako to tvrdil splnomocnený zástupca žalovanej/, z akých zdrojov poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky. Podstatné bolo len to, že žalobca za podmienok uvedených v Zmluve poskytol žalovanej peňažné prostriedky, ktorými disponoval.

20. V predmetnej veci mal súd preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu označenú ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá podľa svojho obsahu je úverovou zmluvou a ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku, pretože žalovaná požiadala žalobcu o spotrebiteľský úver a na základe tejto žiadosti jej žalobca poskytol úver. Svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že žalobca ako veriteľ a súčasne dodávateľ poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere žalovanej ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaná v zmluvnom vzťahu konala ako fyzická osoba spotrebiteľ.

21. Zmluva, ktorú strany sporu uzavreli, nemá náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že v Zmluve chýba presný údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ sa tento údaj /výška a termín splatnosti jednotlivých splátok/ nachádza v Dohode o plnení v splátkach, súd zastáva názor, že týmto nie je splnená náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože tento základný údaj má byť uvedený priamo v zmluve o úvere a nie v Dohode o plnení v splátkach. Okrem toho je Zmluva chaoticky a neprehľadne napísaná, keď na jednej strane je v nej uvedená ročná úroková sadzba vo výške 23,22 % no bez toho, aby v Zmluve boli uvedené nejaké poplatky je v Zmluve bez vysvetlenia uvedená RPMN vo výške 98,00 %, no v rozpore s tým dokonca v Dohode o plnení v splátkach sa už uvádza RPMN vo výške 309,86 %. Okrem toho, Zmluva i Dohoda o plnení v splátkach sú napísané drobným, voľným okom ťažko čitateľným písmom a teda pre priemerného spotrebiteľa sú formálne nedostupné. Navyše, v rozpore s tým, čo je uvedené v Zmluve, žalovaná tvrdila, že peniaze z úveru jej boli poskytnuté v hotovosti. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže Zmluva je pre priemerného spotrebiteľa formálne nedostupná a neobsahuje povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a tiež, že žalobca v konaní nevyvrátil tvrdenia žalovanej, a síce, že jej boli žalobcom poskytnuté peniaze z úveru v hotovosti, považoval súd úver zo Zmluvy podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

22. Z vyššie uvedených dôvodov by mal žalobca nárok od žalovanej požadovať len nevrátenú časť istiny úveru, ktorú žalobca žalovanej poskytol.

23. Treba však uviesť, že aj napriek výzve súdu, žalobca nepredložil do spisu výpis z úverového účtu k predmetnému úveru a preto nepreukázal, akú sumu v skutočnosti žalovanej z úveru poskytol a ani to, akú sumu mu žalovaná z úveru vrátila a na čo všetko žalobca platby žalovanej započítal /istina úveru, úroky, úroky z omeškania, poplatky ap./.. Nepreukázal teda ani dôvodnosť v konaní uplatnenej sumy 676,20 eur /istina a príslušenstvo/. V konečnom dôsledku žalobca nepredložil v konaní ani žiaden dôkaz o zosplatení úveru, zosplatenie ktoré len v žalobe konštatoval bez uvedenia konkrétneho dňa.

24. Žalovaná prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v priebehu konania potvrdila tvrdenie žalobcu, že na základe Zmluvy jej v hotovosti bola poskytnutá suma 400 eur, z ktorej sumy uhradila sumu 66 eur. Rozdiel žalobcom žalovanej poskytnutej výšky úveru a žalovanou žalobcovi vrátenej sumy 66 eur, sumu 334 eur súd z dôvodu bezúročnosti bez poplatkovosti úveru, uložil súd žalovanej žalobcovi zaplatiť.

25. Žalovaná si svoju zmluvnú povinnosť vrátiť istinu úveru riadne a včas nesplnila, dostala sa do omeškania a preto súd žalovanej uložil v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takisto povinnosť zaplatiť žalobcovi aj ním uplatnený úrok z omeškania z prisúdenej sumy 334 eur, ktorý si žalobca v konaní uplatnil dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky úveru vo výške 5% ročne, v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

26. Pokiaľ žalobca v konaní žaloval aj nárok na úroky z istiny, poplatky a náhradu trov mediálneho konania, nepreukázal, že v tejto časti sporu je jeho návrh dôvodný. Dôvodnosť tohto nároku žalovaná v konaní poprela a žalobca na preukázanie dôvodnosti žaloby v tejto časti sporu, ako už bolo uvedené vyššie, nepredložil súdu žiaden dôkaz (výpis z úverového účtu ap.). Navyše, úver, tak ako to súd vysvetlil vyššie, považoval súd za bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca na zaplatenie poplatkov nemal ani nárok.

27. Žalobca si v konaní voči žalovanej uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, ktorú v žalobe nijako nekonkretizoval. Ani na základe výzvy súdu žalobca neuviedol, na základe akého porušenia zmluvnej povinnosti si túto zmluvnú pokutu uplatnil. Vo svojom písomnom podaní zo dňa 25.7. 2016 len citoval bod 08 VOP, podľa ktorého „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 eur“. Takto dojednaná zmluvná pokuta obsiahnutá len vo VOP a nie priamo v Zmluve je celkom zjavne dojednaná v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, keďže vôbec nezohľadňuje dĺžku omeškania /môže ísť napríklad len o jeden deň/ a ani sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní /môže ísť napríklad len o sumu 0,01 eur/. Takto paušálne dohodnutá zmluvná pokuta je podľa právneho názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi /§ 3 os. 1 Občianskeho zákonníka/ a teda neplatná. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty je podľa právneho názoru

súdu neplatné aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože obchádza ustanovenia Občianskeho zákonníka o najvyššom prípustnom úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol i nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty.

28. Súd na základe vyššie uvedeného žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti /úroky, poplatky, zmluvná pokuta, trovy mediačného konania/ ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný a preto mu patrí plná náhrada trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 CSP/.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí /označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu/ obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.